

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΥΠΟ ΦΥΣΙΟΔΙΦΟΥ

Γ'. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΟΣΦΡΗΣΩΣ

Τι ρόλο παίζει η όσφρησις και το δργανό της, ή μήτη, υτόν έρωτα; Ίσως γελάσετε για τήν έρώτησι. "Άλλα θάχετε άδικο. Η έπιστήμη έχει προσέξει αυτό τό ζήτημα και τό έχει μελετήσει με κάθε σοβαρότητα. Υπάρχει παλαιός και λαϊκός θρύλος γιά τούς μυταράδες και τίς μυταροδές, ότι είνε δεινοί στήν έρωτική μάχη. Έπίσης στίς περιγραφές διαφόρων αγγραφιών, ή μεγάλη μήτη υπαίνει πάντα σάν υποδηλατικό έρωτικής ίδιουσγκρασίας. Άλλ' αυτά είνε φιλολογία. Η έπιστήμη έχει ποσοποιήσει, ότι υπάρχει μιά άμεση σχέση-δέν τήν έχει όμως άκόμη έντελώς καθορίσει-μεταξύ τού όσφρητικού μας και τού γεννητικού μας συστήματος. "Έχει άποδειχθί, δηλαδή, ότι ώρισμένες έγχειρίσεις στή μήτη έχουν ως άμεσο ύποτέλεσμα τήν έρωτική άνικανότητα. Αυτό τό φαινόμενο ακριβώς έκαμε τήν έπιστήμη νά προσέξει περισσότερο τήν όσφρησι από τήν άποψη τής έρωτικής λειτουργίας. Καί δέν ήταν, άλλωστε, δυνατόν νά μή τήν προσέξει. Η όσφρησις, από τίς άρχαιότερες αισθήσεις κι' αυτή, παίζει σπουδαίτατο ρόλο σ' όλη τή ζωή τών ζώων και δέν μπορεί σσε παρά νά παίζη και στήν έρωτική. Είνε, πρώτα-πρώτα, από τά πιο χρήσιμα πράγματα στόν άγώνα τής ζωής, γιά τήν άμυνα και τήν έπίθεση. Με τή μυρουδιά άνακαλύπτει τό θήριο από πολύ μακρού τή παρουσία τόθ θηρώματος. Με τή μυρουδιά πληροφορείται γιά τό που θρίσκειτα άκριβώς και με τή μυρουδιά παίρνει τό δρόμο γιά νά κυνηγήσει και νά τό σπαράξει. Από τό άλλο μέρος με τή μυρουδιά πληροφορούνται τά πιο άδύνατα ζώα, όσα δέν έχουν άλλο όπλον άμύνης από τήν ταχύτητα τους, γιά τήν παρουσία τού πιο ισχυρού έχθρου καί σπεύδουν νά φύγουν έγκαιρώσ από τόν τόπο τού κινδύνου. Γι' αυτό τό όλα τά ζώα είνε προικισμένα με μεγάλη όσφρησι, πολύ μεγαλύτερη συνήθως από τού άνθρώπου. Άλλά τί είνε ή όσφρησις; Είνε ένας έρθεσιός που ίεταδίδετα στόν έγκέφαλο από τή θλενογόνου μειβράνη, όταν καθίσουν επάνω της τά όσφρητικά μόρια-μειρικά άόρατα σωματία, που άκτινοβολούν όσα πράγματα μυρίζουν. Όλα τά καλύτερα μασοφόρα έχουν ειδικόν ένκέφαλο γιά νά δέχεται αυτούς τούς έρθεσιούς-τόν λεγόμενον ρινεγκέφαλον. Καί υπάρχουν άκόμη ζώα, που όλο τό σώμα τους δέν είνε παρά θλενογόνος μειβράνη, όπως, άεφανα, τού σάλιαγκα, ό όποίος μυρίζετα μ' όλο του τό κορμί. Άλλά ποιάς είνε ό ρόλος τής όσφρήσεως στέν έρωτα; Τά ζώα, όπως άνακαλύπτουν με τή μυρουδιά τόν έχθρό ή τό θήσιμα, έτσι θρίσκουν και τό θήλυ. Κι' έχει νίθει σχετικά μ' αυτό, ένα ώραιότατο πείραμα στή Γερμανία: Πήραν πεταλούδες άσπρες, άρσενικές και θηλυκές, τήν έπονη τών έρώτων τους. "Έβαζαν τά πετρά τών άρσενικών με υπλή κηλίδες, γιά νά τούς άναγνωρίσουν κατόπιν. Κι' άφού πλησιάζουν λίγο άρσενικούς και θηλυκές, έβαζαν τίς θηλυκές σ' ένα τραίνο-μέσα σέ κουτί-καί τίς άπεινάγκρναν μερικά γυλιόμετρα από τό Βερολίνο. Τή στιγμή ποδφευγε τό τραίνο, είχαν άπόλυσει έλευθερούς τούς άρσενικούς. Αύτοί, άφού πέτασαν λίγο πίσω από τό τραίνο, έξηκολούθησαν τήν πτήσι τους, με τή μυρουδιά πιά, έως ότου έφθασαν, σέ λίγες ώρες, στό μέρος που είχαν πάει τίς θηλυκές-τούς άναγνωρίσαν από τά υπλή στίγματα-καί τίς ..αγκάλιασαν με μεγάλη περιπάθεια. Άλλά πώς όσφραίνονται ή πεταλούδες; Με κάτι κεράτες, κάτι λεπτά κεροτάκια που έχουν στό κεφάλι.

Η όσφρησις όμως δέν χρησιμεύει μονάχα γιά νά θρίσκουν τό θήλυ τ' άρσεν ζώα. Χρησιμεύει κι' ως ένα δυνατό παρορμητικό. Η μυρουδιά τού θηλυκού είνε διεγερτική. Γι' αυτό τό πρώτο πράγμα που κάνουν τ' άρσεν ζώα, όταν πλησιάζουν τό θήλυ, είνε νά τό μυρίσουν. Τό θβιο σχεδόν συμβαίνει και με πολλές άγριες φυλές άνθρώπων, οι όποίοι πρέπει νά σημειωθί,

Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ότι, όπως έχουν έξακριβώσει πολλοί περιηγηταί, έχουν τόσο δυνατό ή όσφρησι, ώστε νά τούς μυρίζη και τό πιο άσπρο γιά τούς Εύρωπαίους πράγμα: τό καλοπλυμένο γυαλί. Οι περιηγηταί διεπίστωσαν άκόμη, ότι γιά τόν πρωτόγονο άνθρωπο κάθε γυναίκα μυρίζει κατά ιδιαίτερο τρόπο, που άποτελεί ένα από τά κυριώτερα θέληγητρά της. Καί διηγούνται ότι ένας άγριος από τή φυλή τών Παπου, μεταφερθείς στήν Εύρώπη, άπεγοιεύθη τελείως από τίς Εύρωπαίες "που δέ μύριζαν σάν γυναίκες, αλλά σά λουλούδια. "Όλα τ' άρώματα μέσα στή αούσι δέν έξυμπετρούν άλλο από τήν έρωτική διέγερσι και τήν έρωτική λειτουργία. Αύτή είνε ή μεγάλη βάση καί τής θιουηχανίας τών άρωμάτων. Έξυμπετρούν τόν έρωτα. Η έπίδρασις τού άρώματος στίς αισθήσεις είνε τέτοια, ώστε γιά πολλούς ή άγαπημένη γυναίκα δέν είνε, τίς περισσότερες φορές, παρά τό άρώμα τής; και άρκεί, πολύ συχνά, ή απλή άνάμνησι αυτού τού άρώματος, γιά νά δημιουργήσθ έρεθισμός. "Έχει παρατηρηθί έξ άλλου, ότι ή μεγάλη γρήσι άρωμάτων παρορμίζει τόν έρωτισμό. "Άτομα που συνθήζουν τ' άρώματα κατά κόρον, είνε, σχεδόν πάντοτε, πολύ πιο έπιρρεπή στόν έρωτα από τά άλλα. Ίδιαίτερον έπίδρασι άσκει τό άρώμα τής θανιλίας. Δημιουργεί άρώστατα σσοθαή, τόν βασιλισμόν, άληθινή φρενιτίδα έρωτος. Τά καυμένα τό κορτίσια, που έργάζονται στά εργοστάσια τής θανιλίας, παθαίνουν τέτοια έρωτομανία, ώστε τίποτα πιά δέν μπορεί νά τό ίκανοποιήσι και, πολλές φορές, πεθαίνουν στό φρενοκομείο από καθαρή νυμφομανία. Είνε άξιο προσοχής άκόμη, ότι ό μύσχος, που είνε ή θάσις όλων σχεδόν τών άρωμάτων, προέρχετα από τά γεννητικά μόρια άρισμένων ζώων.

Ο ρόλος τής όσφρήσεως, λοιπόν, και στό σύγχρονον έρωτα τών άνθρώπων είνε μεγάλος. Καί γι' αυτό είνε πιατά κατά παράδοξον άναπόσπαστα άπ αυτόν τά άθη και τά άρώματα. Άλλά χρειάζεται κάποια ποσογή και στά πρώτα και στά δεύτερα. Τά λουλούδια "που έχουν κατ' έξογήν διεγερτικό άρωμα είνε αυτά που θεωρούνται άκριβώς ως συμβολα παρθενικής άγνότητας: Οι κρίνοι. Η συχνή έπαφή με τούς κρίνους δέν είνε άκίνδυνη. "Έχει μείνει διάσημη στά δικαστικά χρονικά μιά δίκη ποδγινε πρό έτών στό κακουργιοδικείο τού Σηκουάντ, όπου άπεδείχθη ότι ένας αστύρος είχε καταποθώσει νά διαφθερίη μιά μικρούλα, δίνοντας τής τακτικά νά σφραγίσαι κρίνους. "Ός πρός τά άρώματα, χρειάζεται μεγάλη ποσογή έπίσης και στό πούιν και στό ποδόν και στήν έντασι. Μετρία γρήσις τών άρωμάτων είνε και διακοσμητική και ύποβληθητική τού έρωτος. Πρέπει πάντως νά αποφεύγουν τά κορτίσια τ' άρώματα που περιέχουν πολύ μύσχο. "Έπειτα ποεί να έξέρουν νά ταριάζουν τό άρωμα με τό χρώμα τών υαλλιών καί τών ματιών, με τό άνάσπαιμα και τό έβος. Αυτό είνε μιά τέχνη πολύ λεπτή θέβλια, άπρόσιτη κι' άκατανόητη γιά τίς πολλές γυναίκες. Είν' ένα μουσικό, που διαφεύγει από τίς περισσότερες. "Όστόσο υπάρχουν γυναίκες που κατέγουν καλά τό μουσικό αυτό και έξέρουν πολύ καλά έπίσης νά χρησιμοποιούν τό άρωμα που τόσο ταριάζει στό χρώμα, στό άνάσπαιμα, στήν όλη τους γενικώς εμφάνισι. Μιά μελαχροινή, αφφης, πρέπει νά θάζη άρωμα έντονότερο από μιά ξανθή. Καί μιά κοντή και μικροκαμωμένη νά θάζη άρωμα πιο διακριτικό από μιά γεμάτη και ψηλή κυρία. Αλλά όμως είνε ζητήματα αισθητικής που διαφεύγουν τήν άρμοδιότητα μου. "Εγώ μιλώ έν ύνόματι τής έπιστήμης-καί μόνον αυτής.